

OBOUSSIER, Max, licentiaat in de handelswetenschappen, publicist, activist (Antwerpen 31 mei 1888 - Wentorf [Hamburg] 21 oktober 1935).

De familie Oboussier week ten tijde van de Godsdienstoorlogen (16de-17de eeuw) uit Frankrijk naar Zwitserland uit en vestigde zich in het begin van de 19de eeuw in Antwerpen. Max Oboussier studeerde aldaar aan het Koninklijk Atheneum en aan de Handelshogeschool. Daarna trad hij in dienst van een Antwerpse rederij.

Als schoonzoon van dr. A. Claus trad hij in de Eerste Wereldoorlog tot de activistische beweging toe. Hij nam deel aan de Vlaamsche Landdag op 4 februari 1917 en werd voor de Raad van Vlaanderen in de Commissie voor bankwezen, geldwezen en handel gekozen. Hij was docent aan de vernederlandste universiteit te Gent en op het eind van de oorlog lid van de redactieraad van het maandblad *De Stroom*.

In 1918 vluchtte hij met de familie Claus naar Nederland. In 1922 verhuisde hij naar Hamburg, waar hij tot directeur-generaal van de Hamburg-Amerika-Linie benoemd werd. In 1934 werd hij gedurende de economische crisis, die ook de scheepvaartmaatschappijen niet gespaard had, gepensioneerd.

WERKEN: *De haven van Antwerpen en de Economische Conferentie van Parijs* (1917).

LITERATUUR: *Les archives du Conseil de Flandre* (1928); - A.L. Faingnaert, *Verraad of zelfverdediging?* (1932); - H.J. Elias, *Vijfentwintig jaar Vlaamse Beweging 1914-1939*, I (1969).

ANNE BAEYENS